

ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Η λειτουργία της αξιολόγησης στις Φυσικές Επιστήμες επικεντρώνεται στην επέκταση και την ενίσχυση της προσπάθειας για τη βελτίωση των μαθησιακών αποτελεσμάτων. Για τον λόγο αυτό, η έμφαση της αξιολόγησης εστιάζεται στον διαμορφωτικό της χαρακτήρα, παρά στον συγκριτικό, με κύριο μέλημα τον προσδιορισμό του βαθμού επίτευξης των αναμενόμενων μαθησιακών αποτελεσμάτων και κατά συνέπεια τη διάγνωση των αδυναμιών (αλλά και των δυνατοτήτων των μαθητών/τριών) για σκοπούς επανάδρασης.

Επιτελώντας τον διαμορφωτικό της ρόλο, η λειτουργία της αξιολόγησης εντάσσεται αρμονικά στη μαθησιακή διαδικασία ως αναπόσπαστο μέρος της διδασκαλίας και ευθυγραμμίζεται απόλυτα με τα προσδοκώμενα μαθησιακά αποτελέσματα, όπως καθορίζονται στους δείκτες επιτυχίας και τα διδακτέα, όπως περιγράφονται στους δείκτες επάρκειας. Με βάση την αρχή αυτή, τα αντικείμενα της αξιολόγησης δεν περιορίζονται σε έννοιες, γνώσεις και πληροφορίες, αλλά επεκτείνονται και σε μαθησιακά επιτεύγματα που αφορούν ικανότητες, δεξιότητες επιστημονικής μεθόδου, στοιχεία επιστημολογικής επάρκειας, στάσεις επιστημονικής νοοτροπίας, στρατηγικές συλλογισμού και επίλυσης προβλημάτων, τα οποία συγκεκριμενοποιούνται στους δείκτες επιτυχίας και επάρκειας. Για την αποτίμηση της πρόοδου του/της μαθητή/τριας στο πιο πάνω άξονες μάθησης των Φυσικών Επιστημών μπορούν, ανάλογα με τις συγκεκριμένες ανάγκες να αξιοποιηθούν εργαλεία και τεχνικές αξιολόγησης, όπως είναι οι ερωτήσεις ανοικτού και κλειστού τύπου (πολλαπλής επιλογής, σύντομης απάντησης, εκτεταμένης απάντησης, ανάπτυξης), η εστιασμένη παρατήρηση, έργα πρακτικής εργασίας, πρακτικές αυτοαξιολόγησης κτλ. Στο πλαίσιο αυτό, δρομολογείται η ανάπτυξη μιας τράπεζας έργων αξιολόγησης, από την οποία ο/η εκπαιδευτικός θα αντλεί κατάλληλα έργα για την εκάστοτε περίπτωση.

Σε απόλυτη συνάφεια με τις σύγχρονες τάσεις στην αξιολόγηση των επιτευγμάτων στις Φυσικές Επιστήμες, τα έργα που αποτιμούν την κατάκτηση γνώσεων και την κατανόηση εννοιών ζητούν από τα παιδιά:

- Να αναδιατάξουν γεγονότα ή αντικείμενα από τυχαία σε κανονική σειρά, με γνώμονα μια συγκεκριμένη έννοια (Τάξεις Α-Δ).
- Στην αναγνώριση ενός συγκεκριμένου σώματος ή φαινομένου με τη βοήθεια των ιδιοτήτων του (Α-ΣΤ).
- Να προσδιορίσουν μια σχέση ανάμεσα σε διαθέσιμα στοιχεία με βάση μία έννοια (Τάξεις Α-ΣΤ).
- Να διατυπώσουν και να αιτιολογήσουν μια πρόβλεψη με τη βοήθεια μιας επιστημονικής έννοιας (Τάξεις Γ-Δ).
- Να ερμηνεύσουν ένα φαινόμενο που περιγράφεται, με την επίκληση μιας επιστημονικής έννοιας (Τάξεις Γ-ΣΤ).

Αντίστοιχα, τα έργα που αξιολογούν μαθησιακά αποτελέσματα που αφορούν ικανότητες και δεξιότητες επιστημονικής μεθοδολογίας, επιστημολογικής επάρκειας, στάσεις επιστημονικής νοοτροπίας και στρατηγικές συλλογισμού ζητούν από τα παιδιά:

- Να ερμηνεύσουν ή/και να κατασκευάσουν πίνακες ή/και γραφικές παραστάσεις (Τάξεις Α-ΣΤ).
- Να εξαγάγουν ή/και να αξιολογήσουν τα συμπεράσματα που απορρέουν από δεδομένα στοιχεία (Τάξεις Α-ΣΤ).
- Να διατυπώσουν το ερώτημα που πρέπει να απαντηθεί, για να λυθεί ένα πρόβλημα (Τάξεις Δ-ΣΤ).
- Να προσδιορίσουν ή/και εφαρμόσουν στοιχεία που σχετίζονται με τις πρακτικές μιας διερευνητικής διαδικασίας, όπως: ανάπτυξη και χρήση μοντέλων, σχεδιασμός και υλοποίηση διερευνήσεων, διατύπωση εξηγήσεων, συλλογή και επικοινωνία πληροφόρησης (Γ-ΣΤ).